

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. évf. 7. szám

2002. JÚLIUS

Sarlós Boldogasszony ünnepén

*Miként sarló alatt
meghajlik a búza,
úgy hagyta rá magát
Mária az Úrra.*

*Miként a búzában
a pezsdülő élet,
járta át Máriát
a megszentelő Lélek.*

*Sarlós Boldogasszony,
óvjad Újlak népét,
miként az arató
öleli a kérést!*

Kegelewich Lászlóné

Gondolatok templomunk búcsúnapjára

Templomunk búcsúnapja július másodika, Sarlós Boldogasszony ünnepe. Ha az ünnep hétköznapra esik, a legközelebbi vasárnapon, az idei évben június 30-án üljük meg.

Mária szíve alatt a titokkal „sietve elindult” Zakariás házába, idős rokona, a szintén gyermeket váró Erzsébet meglátogatására. A hely, ahová tartott - a mai Ain-Karem -, a júdeai hegyek egyik völgyében, Názárettől mintegy 200 kilométerre fekszik. A helység a völgy mélyén fakadó forrásról kapta nevét: „Szőlőhegy-forrás”. Híres művészek gyakran megfestették, amint Mária meglátogatja Erzsébetet, szép lebegő égszínkéék ruhában, patyolatfehér fátyolban. Pedig inkább porosan, fáradtan, napégette arccal, elnyűtt saruban érkezhetett meg. A hosszú úton volt ideje elgondolkodni az angyal szavain. Zsoltárok éneklésére is fakadhatott útközben, hiszen szeretete és bizalma oly nagy volt az Úrban. Rábízta magát, talán nem egészen értve, de félelem nélkül vállalva mindnyájunkért gyermekét. Ezzel példaképévé vált minden kismamának, aki gyermeket hordoz a szíve alatt. A gyermekvállalás: új élet fakadása, üzenet hordozása, titokkal teljes várakozás. Az óvársra, féltésre szoruló csöppnyi élet ajándék. Mária mindezt kegyelemmel teljesen átérezte, átélte.

Mária elsősorban nem énekelni ment Erzsébethez, hanem segíteni, hiszen az idős asszony már közel volt a szüléshez. A két áldott állapotú asszony találkozását tiszta öröm légköre övezte. Egy régen várt látogatás mindig öröm. Sarlós Boldogasszony búcsúünnepén mi is találkozhatunk Máriával, és az ő közbenjárása révén Szent Fiával. Legyen ünnepi ez a találkozás.

Kegelewich Lászlóné

Újlaki szentek

Az információ korszakában, információs társadalomban, információözönben élünk. Ez persze nagyszerű dolog; kár, hogy gyakran visszaélünk vele, illetve hogy visszaélnek velünk. És miközben fulladozunk a jólmanipulált áradatban, észre se vesszük, mi minden iránt váltunk süketé, vakká, ami primitívnek hitt elődeinknek sokat és fontosat mondott. Ilyen például a templom ikonográfiája. A templomi képek és szobrok nemcsak jelentős művészi és sokszor materiális értéket képviselnek, de – sőt, elsősorban – a hitről, a hittel kapcsolatban tanítanak. Azaz: tanítottak, amikor értették őket. Bibliai történeteket idéztek meg, szentek példászerű tetteit állították a hívek elé. Ahol a mai ember sokszor csak érdekes színeket, furcsa pózokat lát, ott a régiek számára tanulságos és felemelő történetek elevenedtek meg. Most, búcsúkor induló sorozatunkban templomunk szentjeit szeretnénk bemutatni, kultuszukat felidézni.

Sarlós Boldogasszony

Szűz Mária tisztelete már az ókeresztény korban elterjedt, ezt bizonyítja a mennybevételeiről szóló két ókori legenda. A középkorban különösen a XI. században lendült fel Mária kultusza. A létrejött számos Mária-ünnep a Szűzanya egy-egy funkcióját ill. tulajdonságát, életének más-más mozzanatát emeli ki.

Július 2-án Máriának Erzsébetnél tett látogatására emlékezünk, az ünnep világszerte elterjedt latin neve *Visitatio* (vizitáció, vagyis látogatás), német megnevezése

Heimsuchung Mariä. A magyar *Sarlós Boldogasszony* elnevezés az ünnepnek az aratással való egybeesésére utal. Néprajzi szempontból valószínűsíthető, hogy a magyar elnevezés pogánykori termékenységkultuszhoz is kapcsolódott. (Csuvas nyelvrokonainknál a sarló neve *şyrla*, és ez a nyolcadik holdhónap névadója. Az ünnep népies finn elnevezése *Heinä-Maija*, azaz 'Széna-Mária'.)

A Vizitáció ünnepét Szent Bonaventura ösztönzésére a ferencesek vezették be (1263). Az ünnep 1389-től vált általánossá az egyházban. A csíksomlyói ferencesek Sarlós Boldogasszonyról elnevezett templomának IV. Jenő pápa 1444-ben hétévi búcsút engedélyezett az ünnepre.

A *Látogatás* képzőművészeti ábrázolásai az V. századi nyúlnak vissza, de igazán a ferences misztika hatására váltak gyakorivá. Ezeken a képeken az idősebb nő, Erzsébet rendszerint alázatosan üdvözli az Üdvözítő anyját, így látható ez M. S. mester híres festményén is. Templomunk oltárképét ismeretlen barokk mester festette a XVIII. század végén. Amikor 1799-ben az új főoltárt felszentelték, akkor kapta az újlaki templom a Sarlós Boldogasszony titulust.

Az oltárképet szemlélve eszünkbe kell, hogy jussanak a találkozásokról elhangzott híres szavak. *Áldott vagy te az asszonyok között, köszönti Erzsébet látogatóját, aki meghatottságában himnuszra fakad: Magasztalja lelkem az Urat...*

Szaszovszky József

Dr. Farkas Attila aranymisés homiliája Újlakon

Ezt a szentmiseáldozatot mindazokért szeretném fölajánlani, akik hozzátartoznak vagy valaha hozzátartoztak az én papi közösségemhez.

Drága barátaim, testvéreim, régi vagy új ismerősök, ismerősök vagy ismeretlenek, újlakiak, akikhez évek és évtizedek, ha nem is szoros, de szellemi barátsága fűz. Itt mutattam be első szentmiseáldozatomat 1952. június 8-án, este hat órakor. S jól esik most ebben a templomban – ötven esztendő múltán – aranymisét mondanom. Életemben végig templomokhoz kötött sorsom, de ehhez a templomhoz egész szívemmel különösen kötődöm.

Furcsa és egyszerre boldogító dolog a templomok közelségében lenni; számomra ez annak a tudata, hogy Jézus, aki az apostolokat magához hívta s aratásába odaengedte őket, engem is hív. Jézus nagyon közel volt hozzám, gyermekkoromtól mind a mai napig. Tegnap végiggondoltam, hogy Krisztus hogy körülvett gyermekkorom óta. Nagyszüleimnél nevelkedve – édesanyám három héttel az én születésem után halt meg – rögtön templom közelébe kerültem. Ez a templom, amire apró gyermekkoromban rátekinthettem, az óbudai Szent Péter és Pál templom volt. Alig száz métert kellett menni a lakástól, s az ember már ott volt Jézus közelségében, beülhetett azokba a padokba, amelyekbe Krúdy Gyula is anno, s nézhetette a gyönyörű barokk oltárt és a furcsa szobrokat, melyek mintha ugyanúgy csodálkoztak volna rám, mint ahogy én rájuk. Az oltárról a tanító Jézus nézett rám kitért karral. Ez már akkor mélyen beleférközött szívembe.

Később, mikor 1939-ben megépítették a gyönyörű ívű Árpád fejedelem-hidat, nekünk át kellett költöznünk ide, Újlakra. Itt is az Úr közelébe kerültem. A Bécsi út 22-ben találtunk helyet, közel a templomhoz; az ember szinte érezhette Krisztus szívének dobbanását. Aprónépként, később kamaszként társaimmal meg-megjelentünk az oltár körül, sürgöttünk-forogtunk, ministráltunk, segédkeztünk. Tizenhat évesen az ostrom kemény napjait is itt éltem meg. Az utolsó két hétben a szovjetek éppen nagyanyám konyháját és lakását szemelték ki tisztai konyhának. Ekkoriban naponta kétszer kivittek minket szekérral a Margit körútra, ahol a front állt, s vittük az ételmezt meg a spirituszt a szovjeteknek. Még ennek következtében is templomközelbe kerültem. A szovjetek ugyanis a Margit körúti ferences kolostorba szállásolták el magukat. Így aztán nap, mint nap Krisztus közelébe jutottunk, életünk kockázatásával. Volt, hogy ránk is lőttek. Fejünk fölött kopogtak a golyók. Isten azonban megőrzött.

Ezerkilencszáznegyvenöt márciusában itt álltam társaimmal Pálfi plébános úr mellett, nagy talicskát tolvaj végig a templomon, s begyűjtöttük a szemetet, a szennyet, amit itt hagyott maga után az ostrom.

Imádkozni is gyakorta jöttünk ide, Újlakra. Nagyanyám itt, a Kolosy téri piacon sokszor vásárolt. Amikor segítettem neki gyermekként, néha betértünk a templom végébe, s ő elmondta az imádságait. Jó kis türelmetlen gyerekként én már húzigattam a szoknyáját, menjünk már, sok volt, hosszú. Aztán megtanultam magam is hosszan imádkozni. Meg szeretni az imádságot.

Később nagyanyám meg nagyapám azért imádkozott, hogy ériék meg még azt a kort, hogy az ő aranylakodalmaikat itt, ebben a templomban én még megáldjam. Jól imádkoztak. Ezerkilencszázötvenhárom augusztus 20-án itt áldottam meg az ő ötvenéves házasságukat, melyen boldog örömmel mondták ki ismét egymásnak a nagy igent, s mely

után még tizenhat évig éltek egymást segítve a házasság közösségében.

Már papként, új hivatást is kaptam – a művészetekkel való eljegyzettséget. Így kerültem a Keresztény Múzeum szolgálatába. Ekkoriban a primási palotában lakhattam, mellettem egy olyan helyiséggel, mely valamikor kápolnája volt ennek az épületnek. Alatta az első emeleten kialakították a primási kápolnát, s minden este módom volt, hogy leszőkdécseljek Jézus elé, s amikor a ház már elcsendesedett, ketten maradtunk, az Úr meg én. Így itt is kísért az Úr közelsége.

Most már a Szent István bazilikában, harminckét év óta töltöm ki az ötven esztendőt. A szobám ablaka a bazilikára nyílik. Kinézve rajta gyakran beszélgetek Szent Jánossal meg Szent Ágostonnal, mert a kupola alatti térben az ő szobraik néznek az én ablakomra, megint csak Jézus közelségében. Jelenlegi munkahelyem, a Gyűjteményközpont a püspöki kar titkárságának egyik szobácskájában van. E szoba zárófala is – kápolnára néz.

Így aztán Krisztus mindig ott van az életemben. Jézus Krisztus mindig körülöttem volt, körülvett, szeretett, szívére ölelt. Csak róla tudok szólni. Csak őt tudom emlegetni, meg az Ő Atyját, meg Szentlelkét, aki annakidején a krizmával fölkenete a kezemet.

Hát így telt ez az ötven év. Ebben sokminden ideköt engem ehhez a gyönyörű templomhoz. Bevallom, örülök, hogy az állványok még nincsenek itt. Örülök majd annak is, amikor felhúzzák az állványokat, s megújítják a templom boltozatát, falait. Most még azonban így tetszik nekem a templom. Ezzel a szürkeségével, melybe beletapadtak imáink, s az első szentmisém éneke. Így kedves ez nekem, mert ez még az, amit láttam gyermekkoromban, s amitől most így tudok búcsúzni.

Sík Sándor a következő szavakkal fejezi be Krisztus mindenfelől c. versét: „Várai láncával lám kívül is így bekerített, / Szíve bizalmas ölen szívbeli régi rabot. / Már hova is mennék, sokat élt öreg én, hova innen? / Már mibe volna nekem vetni világi reményt? / Túlontúl kitanultam már sorját e világnak: / Ó tudom én, tudom én, menni mikor, hova jó. / Fürgén és szabadon megyek is, vár rám a küszöbnél / Krisztus a teljesülés, Krisztus az elnyugovás.” Ámen.

A szöveg rövidített, szerkesztett változatát Lőke János készítette

Templomfestés

A festés, felújítás egy családban mindig sok gondal, fáradtsággal, izgalommal jár. Rakodás, csomagolás, mesteremberek, költségek. Elmeséltem óvodás unokámnak, hogy templomunk is festésre készülődik, és az ilyesmi bizony a Jóisten házában is nehézségeket jelent. A templomot szerető hívek régóta szorgalmasan gyűjtik a festésre a pénzt. Ennek hallatára Bernát szekrénykéjéhez szaladt, és elém tartotta kis pénztárcáját, melynek tartalma nagyrészt a hűvösi locsolásból származott. Nagyi, én adok a pénzből a templomfestéshez, vegyél ki belőle, amennyit csak akarsz, mondta lelkesen. Kivettem jelképesen egy fémpénzt és megköszöntem. Bernát egy kicsit gondolkodott, azután átnyújtott egy kétszázforintost: A papírpénz többet ér a fémből valónál, magyarázta. Megsimogattam kisunokám fejét, aki büszkén csukta be pénztárcáját. Én pedig meghatottan dobtam be a perselybe Újlakon Bernát hozzájárulását templomunk megszépüléséhez.

egy újlaki nagymama

Családi események

Megszületett: június 20-án Váczi Zoltán és Fehér Tímea első gyermeke, Veronika Annamária, 26-án Vecsei Miklós és Pattermann Kinga hatodik gyermeke, Teréz Dorka.

A keresztség szentségében

részesült: június 1-jén

Varga Dorottya, 8-án Fűvessy Eszter Ágnes, 11-én Steingaszner Dara, 21-én Wéber Ágoston.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

június 8-án Pozsgai Attila és Gyarmati Renáta (Iváncon), Eröss Dániel és Süle Zsuzsanna, 9-én Bende

Tamás és Fekete Hajnal, 15-én Balogh Gábor és Német Attila, 29-én Balázs Gábor és Thúry Zsuzsanna, valamint Szin Róbert és Takács Éva.

Halottaink:

Eötvös Gyuláné (93), dr. Vincze Ádámné (91), Rozsnyai Csapkó Huba Endre (83).

Érettségizőink:

Bozsai Orsolya, Brózik Zsófia, Endródi Judit, Harmat László, Kramarics Tamás, Munkácsi Péter, Pelsöczy Attila, Schönfeld Mátyás, Sebök Márta, Smaraglay Botond, Zotter Balázs.

2002. első félévében diplomát szerzett:

Békési Mariann (gyógytornász), Bóné Magdolna (kereskedelmi közgazdász), Lasetzky Frigyesné (katolikus hittanár), Puskely Erzsébet nővér (katolikus hittanár), Sütöri Ágnes (katolikus hittanár), Udvary Anna (kertészmérnök).

Valamennyi végzős diákunknak szeretettel gratulálunk!

Szintén gratulálunk Kovács Bettinának (Újlak legifjabb közösségének tagja), aki korosztályos úszóversenyen mell-, hát- és gyorsúszásban egyaránt első helyezést ért el.

Reggeli ima

Reggel nem tudok imádkozni, Uram. Álmos vagyok, hűz vissza az ágy; S bár Hozzád száll első gondolatom, nem válik bennem tette a vágy.

Ébredni is szinte csak akkor kezdek, ha a friss kávéillat elér.

Szeretlek. De nincs ahhoz erőm, hogy hátát adjak a reggelért.

Korán van még és hajnali csöndben ennyit mondok: Jó reggelt, Uram! Kérlek, fogadd el ezt imádságnak, és irányítsd ma is az utam!

Júlia Erika

Szívünk szentélye a szeretet

Ezzel a címmel tartott előadást a Családkadémia két előadója, Varga Károly és Erika június 9-én. A nyolcgyermekes házaspár arról beszélt, hogy sokszor milyen nehéz megtartani azt az esküt, melyet olyan boldogan és gondtalanul mond el az ifjú pár az esketéskor. Mindez akkor jutott Erika eszébe, amikor egy ismerősüknek egy aprócska gyereket, egy nehéz kamaszt meg egy vak gyermeket kellett ellátnia felesége helyett is, aki már három éve fekszik bénán az ágyban. De sokszor látszólag nem is akkora a baj, ám az emberek mégis nehezen viselik el egymás rossz szokásait, különböző neveltetésének következményeit, vagy egy váratlanul fölbukkanó nehéz élethelyzetet. Sokszor csak egyszerűen rájövünk, hogy a kezdeti rózsaszínű elképzelések után családunk a házastársunkban, hiszen ő is csak gyarló ember, mi pedig a végtelenre vagyunk beállítódva, folytatta Karcsi. Hozzá kell tehát szoknunk, hogy ezek a lehangoló érzések természetesen, sőt sokszor még hasznosak is lehetnek. Ha valami rossz ér minket, nagy nyűgnek érezzük, pedig Isten éppen arra hív minket, hogy a szenvedést szeretetté változtassuk, emlékeztetett az előadó. A penicillin fölfedezéséhez éppen egy sikertelen, lehangoló kísérlet vezette a feltalálót. Valahogy így vagyunk sokszor mi is az élet dolgaival, fájdalmaival, bosszúságaival. A számtalan kitűnő és tanulságos példa mellett talán mindennél beszédesebb volt az, amikor Erika elmesélte, hogy ők maguk házasságuk mély válságát élték meg, amikor építkeztek. Szinte minden összejött, mint mondani szokták. Elmentek ekkor egy jóbaráthoz, aki azt tanácsolta, imádkozzanak együtt. Nemigen hittek benne, hogy ez segíteni fog, de azért megfogadták a tanácsot. És ha nem is minden oldódott meg maradéktalanul, győztesen kerültek ki a nehéz helyzetükből. Akkor még „csak” négy gyermeknek örülhettek. A békét kapták akkor ajándékba, az alázatot. „Azóta tudjuk, hogy Isten nélkül semmik vagyunk”, fejezte be Erika a vallomást.

Jobbágy Éva

Évadzáró kultúrest

Június 21-én került sor egyházközségünk immár hagyományossá vált kultúrestjére. Ötödik ízben tartottunk évadzárót Tóth Miklós Zsolt karnagy vezetésével, a Cantilena kórus felléptével és az újlaki hívek által előadott különféle műsorszámokkal.

„Kopp, kopp, ki kopog? - Hát Jézus vagyok, nem hallok?” - hangzott el angolul egy spirituálé a bevezető Kodály mű után. Vajon hányan hallják meg a kopogást, és vajon hányan fogadják a kopogtatót, tette fel a kérdést a műsorvezető. Most bizony kevesen gyűltünk össze az Ő nevében, és az előadók létszáma is jóval elmaradt a korábbiaktól. Kánikula, foci vébé, iskolai évzárók szolgálhatnak némi magyarázatul, de azért a nem szerencsés időpont ellenére is nagyobb öröm lett volna, ha többen vagyunk.

Szántó Emese ügyes fuvolajátéka (egyik műsorszámként az *Örömóda*) után három madrigált hallottunk a kórustól. Ezután megint kopogás következett, Falussy Anna kopogta és szavalta el Weöres Sándor *Robogó szekerek*-jét hihetetlen szuggesztivitással. A következő kórusmű, a *Litania super Pater Noster* érdekessége, hogy evangélikus testvéreink liturgikus zenei tárából való. Ezt követte egy másik ima; Liszt *Ave Mariá*-ja. Vörösmarty *A vén cigány* című versét mindannyian ismerjük, mégis megdöbbentett, mennyire örökörtékű, aktualitása ma is hűsbavág. A verset Szaszovszky József szavalta. A kórus Assisi szent Ferenc vidám Mária-köszöntőjét énekelte, majd ismét Falussy Anna következett. Bartók *Cantata Profaná*-ját regélte olyan koncentráltan, olyan átéléssel, amelyre csak a nagy tehetség képes.

A műsort három szép vidám dal zárta magyar szerzőktől, ráadásul a *Who is knocking?* spirituálét hallgathattuk meg újra. A programot követő agapé ugyanolyan oldott és felszabadult volt, mint a kórus éneke. Lehet, hogy ilyen szűk körben, meghittebb atmoszférában hamarabb ajtót nyit az ember?

Mindenesetre köszönjük, hogy ez az est létrejött, köszönjük a Léleknek, karnagynak és a kórusnak, minden közreműködőnek és a megjelent közönségnek ezt a szép estét.

Szaszovszky Andrea

A június 16-án szentté avatott Pio atya gondolataiból:

Láttál már búzamezőt aratás előtt? Megfigyelheted, hogy néhány kalász büszkén, hivalkodóan emelkedik a magasba, mások pedig a föld felé hajlanak. Vedd a legmagasabbakat, leghivalkodóbbakat, és meg fogod látni, hogy üresek. A legalacsonyabbak, legalázatosabbak viszont tele vannak búzaszemekkel. Láthatod tehát, hogy milyen üres dolog a hivalkodás.

Egyházközségünk rendszeres programjai

Nyári miserend:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
szombaton: 6³⁰, 19⁰⁰
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 19⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 18³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Hírek, hirdetések

❖ Plébániánk nyári napközije már elkezdődött, július 12-ig szeretettel várja a gyerekeket.

❖ Dr. Nyíri Tamás professzor, hajdani újlaki káplán emlékmiséje augusztus 4-én 9 órakor lesz, mindenkit szeretettel várunk rá.

❖ A június 21-i esti szentmisét szokás szerint fiataljainkért szokás szerint fiataljainkért ajánlottuk fel Lasetzkyék kérésére. A mise előtt Lasetzky Kriszta gondolatait hallhattuk, a mise végén pedig az ifjabb Kriszta virágcsokorral köszöntötte János atyát pappászentelésének 48. évfordulója alkalmából.

❖ Keresem *A Budapest-újlaki róm. kath. egyház évkönyvei* I. kötetének 1926. évi kiadását dr. Szokolay Antal szerkesztésében, mert családom részese volt az adományokból épült templom építésének. Tel. 335-3573 délelőtt.

❖ Dunára néző, téglapépületben levő 37 nm-es, 1 szoba étkezős lakás eladó, ☎: 368-7856.

❖ Hévízen a Veszprémi Érsekség üdülőházában 1 és 2 ágyas szobák méltányos áron kiadók. Cím: Szent József ház, 8680 Hévíz, Petőfi u. 8.

❖ Zárt parkoló kiadó a Lajos u. elején. ☎: 06-70-247-1751

❖ Bosch háztartási szerviz (Budapest, III. ker. Kiskorona u. 18. fszt.) mosógépek, mosogatógépek, kávéfőzők, porszívók, takarítógépek, mikrohullámú sütők javítását (Siemens, Daewoo, Eta, Elin, Delonghi) vállalja. ☎: 368-3630 de. 10 órától.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsoné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

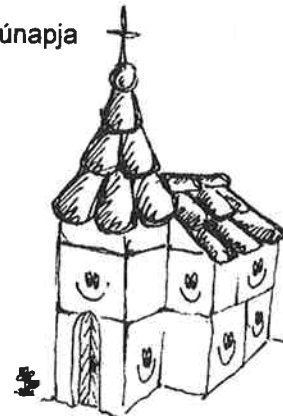
Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Júliusi naptár

2. K. **Sárlos Boldogasszony**, templomunk búcsúnapja
3. Sze. **Szent Tamás Apostol**
11. Cs. **Szent Benedek, Európa védőszentje**
15. H. **Szent Bonaventura**
16. K. **Kármelhegyi Boldogasszony**
18. Cs. **Szent Hedvig**
22. H. **Szent Mária Magdolna**
24. Sze. **Árpádházi Szent Kinga**
25. Cs. **Szent Jakab apostol**
26. P. **Szent Joákim és Szent Anna**
29. H. **Szent Márta**
31. Sze. **Loyolai Szent Ignác**

Képviselőtestületünk legutóbbi üléséről

A közös ima után János atya elmondta, hogy a Kulturális Örökség Minisztériuma pályázatán nem nyertünk támogatást templomunk renoválási munkálataira. A Széchenyi tervre beadott pályázatunk elbírálása bizonytalan, így csak a meglévő forrásokra támaszkodva tervezhetünk.

Lasetzky Frigyes építész részletesen ismertette a felújítási munkálatok állását. A szentélyben levő két ablakot már kicserélték, az idei tervekben szereplő további négy ablak cseréjével érdemes lenne megvárni a Széchenyi terv elbírálását. A szentély vakolását és festését viszont mindenképpen idén kellene befejezni.

Horváth Károly javasolta, hogy foglalkozzunk a kápolna liturgikus terének méltó berendezésével is.

Az elhangzottak után a képviselőtestület határozatot hozott, hogy a szentélyben tervezett munkálatokat idén befejezzük, a további felújítási munkálatokról a Széchenyi terv elbírálásának ismeretében döntünk. Ugyanakkor a testület megbizta Fejérdy Tamást, Rácz Gábort és Molnár Gábort, hogy vizsgálják meg és tegyenek javaslatot a kápolna jövőbeni kialakítását illetően.

Ezután a nyári programokról esett szó. Június 16-án ½ 11-kor Dr. Farkas Attila aranymiséjét, június 30-án templomunk búcsúját ünnepeljük. Búcsúünnepünkör Peisch Ferenc szalézi atya mondja az ünnepi szentmisét ½ 11-kor. A szentmise után agapé lesz a plébániaudvaron. Idén is lesz a szokásoknak megfelelően napközi, június 24-től három héten keresztül. Ennek és más ifjúsági tábornak a finanszírozásához is hozzájárul az Újlak Caritas. A nyári táborozásokon a kisgyermekes családok mellett minden ifjúsági csoport részt vesz. Közös lelkigyakorlat az egyik őszi hétvégén lesz az újlaki ifjúság számára. Felnőtteknek idén kevés lelkigyakorlatot hirdettek, viszont ne feledkezzünk meg a szeptember 14-i Városmajor-Máriaremete gyalogos zarándoklatról.

Az ülés végén közös imával kértük az Úr áldását egyházközségünkre.

H. Z. E.

Cammogó villamosok a rohanó időben...

Olvastam, hogy a 17-es villamosok lassan járnak a plébánia előtt. Ó, ti rohanó emberek, talán nem is tudjátok, milyen fontos dolog a lassúság. A Bécsi út alatt nemcsak a mélyben csordogáló patakok, források vize keresi az utat a Dunához, de az iskola melletti épület – hajdan fényes fogadó – is őriz egy titkot.

Vagy 200 évvel ezelőtt postakocsival utaztak az emberek. Közismert, forgalmas helyeken voltak a postakocsi-fogadó állomások. Ebben a plébániával szemközti épületben a gazda még egy serfőzdet is létesített. A megpihenni vágyó utasoknak fent nyugvóhely, a pincében pedig friss hideg sör állt rendelkezésükre. No meg persze váltólovak, erről tanúskodnak a vaskarikák ma is a falban.

Az úttest alatt megvan a régi söröző, ám az eltelt számos évtizedben, robogó autók, dübörgő tankok repesztették a boltíveket, így felmerült a beomlás veszélye. Lejutni sajnos nem tudtam, de az eredeti kényelmes tölgyfalépcsőn felmentem az emeletre, ahonnan letekintve – akárcsak Szent Flórián szobra – szinte látni véltem a monogrammos téglákkal kirakott udvaron a fáradt lovakat, az eltörődött utasokat, akiknek a nyüzsgő cselédség segít felcipelni a nehéz börtáskákat a kényelmes szobákba. Hát, e miatt a múlt miatt jár lassan a villamos Újlakon....

Hanser Jenőné